

Etisivu>Sinun oikeutesi>Rikoksen uhri>Korvaukset>Jos korvaushakemustani käsitellään tässä maassa

Jos korvaushakemustani käsitellään tässä maassa

Ruotsi

Rikoksesta aiheutuneesta vahingosta voi saada pääasiassa kolmenlaista korvausta:

rikosentekijän maksettavaksi tuomittu vahingonkorvaus

yksitysvakuutukseen, ryhmävakuutukseen tai yleiseen vakuutukseen perustuva vakuutuskorvaus

valtion maksama rikosvahinkokorvaus.

Erityyppisiin korvauksiin sovelletaan erilaisia sääntöjä. Seuraavat tiedot koskevat ainoastaan valtion maksamaa rikosvahinkokorvausta.

Millaisista rikoksista korvausta voi saada?

Rikosvahinkokorvausta voidaan pääsääntöisesti maksaa kaikentyyppisissä rikoksissa, mutta korvausmahdollisuudet vaihtelevat vahinkotyyppin mukaan.

Henkilövahinko voidaan korvata kaikentyyppisissä rikoksissa, jos henkilövahinko on rikoksen luonnollinen seuraus.

Korvausta voidaan maksaa myös vakavasta loukkauksesta aiheutuneesta vahingosta rikoksissa, jotka ovat kohdistuneet toisen henkilöön (esimerkiksi pahoinpitely, raiskaus), vapauteen (esimerkiksi laiton vapaudenriisto) tai rauhaan (esimerkiksi laiton uhkaus).

Esinevahingosta (esimerkiksi varkauden tai vahingonteon yhteydessä) tai puhtaasta varallisuusvahingosta (esimerkiksi petoksen yhteydessä) voidaan maksaa korvausta vain tietyissä tapauksissa.

Myös lapsi voi saada rikosvahinkokorvausta jouduttuaan sellaisen rikoksen todistajaksi, joka on omiaan vahingoittamaan hänen turvallisuuden tunnettaan ja luottamustaan läheiseen henkilöön.

Millaisista vahingoista korvausta voi saada?

Korvausta voidaan maksaa henkilövahingosta ja loukkauksesta. Myös lapsi, joka on joutunut läheisten henkilöiden välillä tapahtuneen rikoksen todistajaksi, voi saada korvausta. Esinevahingosta tai puhtaasta varallisuusvahingosta voidaan maksaa korvausta eräissä poikkeustapauksissa.

Henkilövahingon kärsineelle voidaan maksaa korvausta

sairaanhoidokuluista ja muista vahingon kärsineelle aiheutuneista kuluista (myös vahingon kärsineelle erityisen läheinen henkilö voi saada kohtuullisen korvauksen)

vahingoittuneista vaatteista, silmälasista ja muusta, mitä vahingon kärsineellä oli yllään vahinkotilanteessa

ansionmenetyksestä

ohimenevästä fyysisestä ja henkisestä kärsimyksestä (kipu ja särky)

pysyvästä fyysisestä ja henkisestä kärsimyksestä (ulkonäköhaitta tai muu pysyvä haitta).

Jos henkilövahinko on johtanut kuolemaan, korvausta voidaan maksaa

hautauskuluista sekä myös kuolemantapauksesta aiheutuneista muista kuluista (kohtuullinen korvaus)

elatuksen menetyksestä (tietyin edellytyksin)

henkilövahingosta, jonka surmansa saaneelle erityisen läheinen henkilö on kärsinyt kuolemantapauksen seurauksena.

Ansionmenetyksestä ja elatuksen menetyksestä maksettavasta korvausmäärästä vähennetään muut etuudet, joihin vahingon kärsineellä on oikeus

(esimerkiksi sosiaalietuudet, eläke tai työnantajan maksamat korvaukset).

Loukkauksesta voidaan maksaa korvausta, jos rikos on kohdistunut vahingon kärsineen henkilöön, vapauteen tai rauhaan ja sillä on loukattu vakavasti hänen henkilökohtaista koskemattomuuttaan.

Esinevahingosta, esimerkiksi varastetusta tai vahingoittuneesta omaisuudesta, maksetaan korvausta vain poikkeustapauksissa. Korvausta voidaan maksaa, jos rikoksen tekijä on ollut rikoksen tapahtuessa yhteiskunnan huostassa, esimerkiksi vankilassa, tutkintavankeudessa tai tietyssä pakkohoitolaitoksessa (niin sanotut karkaamistapaukset). Korvaus on mahdollinen myös erityisen vaikeissa tilanteissa, joissa vahingon kärsineen toimeentulomahdollisuudet ovat heikentyneet vakavasti vahingon vuoksi tai joissa korvaus on muutoin erityisen tarpeellinen.

Esimerkiksi petoksen tai kavalluksen yhteydessä syntyneestä puhtaasta varallisuusvahingosta maksetaan korvausta hyvin harvoin. Korvausta voidaan maksaa vain karkaamistapauksissa erityisistä syistä tai erityisen vaikeissa tilanteissa, joissa vahingon kärsineen toimeentulomahdollisuudet ovat heikentyneet vakavasti vahingon vuoksi tai joissa korvaus on muutoin erityisen tarpeellinen.

Lapsi voi saada korvausta jouduttuaan sellaisen rikoksen todistajaksi, joka on omiaan vahingoittamaan hänen turvallisuuden tunnettaan ja luottamustaan läheiseen henkilöön. Korvausta maksetaan yleensä, jos lapsi on nähnyt tai kuullut väkivaltaa tai uhkailua vanhempiensa tai muiden sellaisten läheisten henkilöiden välillä, joihin hänellä on luottavainen suhde.

Voinko saada korvausta, jos olen rikoksen uhrina kuolleen henkilön omainen tai huollettava? Ketkä omaiset tai huollettavat voivat saada korvausta?

Korvausta voidaan maksaa edellä kuvatun mukaisesti. Jos surmansa saaneen lähiomainen on kärsinyt henkilövahingon, hän saa tavallisesti vakiokorvausta kivusta ja särystä.

Korvauksen henkilövahingosta voivat yleensä saada surmansa saaneen kumppani, vanhemmat ja lapset sekä hänen kanssaan yhdessä asuneet sisarusket. Aikuisilla sisaruksilla, jotka eivät asuneet yhdessä surmansa saaneen kanssa, ei yleensä ole oikeutta korvaukseen.

Voinko saada korvausta, jos olen rikoksesta hengissä selvinneen uhrin omainen tai huollettava? Ketkä omaiset tai huollettavat voivat saada korvausta tässä tapauksessa?

Jos rikos ei ole johtanut kuolemaan, vahingon kärsineelle erityisen läheinen henkilö voi tietyissä erityistapauksissa saada korvauksen välillisestä

henkilövahingosta. Korvaus on mahdollinen, jos vahingon kärsinyt on saanut vaikeita vammoja ja ollut hengenvaarallisessa tilassa huomattavan pitkään tai jos omaiselle on aiheutunut psyykinen henkilövahinko hänen jouduttuaan vahinkotapahtuman todistajaksi.

Korvauksen saajina voivat tässä tapauksessa olla samat henkilöt kuin silloin, jos rikoksen uhri on kuollut.

Voinko saada korvausta, vaikka en ole EU:n jäsenvaltion kansalainen?

Jos rikos on tehty Ruotsissa, korvausta voidaan maksaa riippumatta siitä, mikä on vahingon kärsineen kansalaisuus tai missä maassa hän asuu. Korvausta ei kuitenkaan makseta, jos rikoksella ja vahingon kärsineellä on niin vähäinen yhteys Ruotsiin, että olisi kohtuutonta vaatia valtiolta korvausta vahingosta.

Tätä poikkeusta sovelletaan rajoitetusti. Poikkeus ei koske myöskään toisen EU-maan kansalaista, joka on joutunut tahallisen väkivaltarikoksen uhriksi Ruotsissa.

Voinko hakea korvausta tässä maassa, jossa asun tai josta olen kotoisin (asun tässä maassa tai olen sen kansalainen), vaikka rikos tehtiin toisessa EU-maassa? Voinko hakea korvausta tässä maassa sen maan sijasta, jossa rikos tehtiin? Jos voin, millä edellytyksillä?

Ruotsissa asuva voi hakea korvausta Ruotsissa, vaikka rikos on tehty toisessa EU-maassa tai EU:n ulkopuolella.

Periaatteena on, että rikosvahinko korvataan ensisijaisesti siinä maassa, jossa rikos on tehty. Jos vahinkoa ei voida korvata lainkaan tai kokonaan kyseisessä maassa ja jos vahingon kärsinyt asuu Ruotsissa, hänellä voi olla oikeus Ruotsin valtion maksamaan rikosvahinkokorvaukseen.

Jos rikos on tehty toisessa EU-maassa ja siitä voidaan maksaa siellä korvausta, Ruotsin rikosuhriviranomainen (*Brottsoffermyndigheten*) voi auttaa Ruotsissa korvausta hakevaa ottamaan yhteyttä kyseiseen maahan. Tietyin edellytyksin korvausta voidaan maksaa Ruotsissa jo ennen kuin toisessa EU-maassa on tutkittu oikeus korvaukseen.

Jos vahingosta ei voida maksaa korvausta toisessa EU-maassa, oikeus korvaukseen tutkitaan Ruotsin säännösten mukaisesti.

Onko tehtävä ensin rikosilmoitus poliisille, ennen kuin voi hakea korvausta?

Korvauksen hakemisen edellytyksenä on, että rikoksesta on tehty rikosilmoitus ja vahingon kärsinyt on avustanut poliisitutkinnassa.

Onko odotettava mahdollisen poliisitutkinnan tai rikosprosessin tuloksia, ennen kuin voi hakea korvausta?

Korvauksen saaminen on lähes aina mahdollista vasta, kun poliisitutkinta ja mahdollinen tuomioistuinkäsittely on suoritettu.

Onko ensin haettava korvausta rikoksentehtyjältä (jos hänet on tunnistettu)?

Jos rikoksentehtyjä on tiedossa, valtio voi maksaa korvausta pääsääntöisesti sillä edellytyksellä, että tekijä on tuomittu rikoksesta. Vahingon korvaaminen on ensisijaisesti vahingon aiheuttajan velvollisuus, joten korvausta on vaadittava ensisijaisesti rikoksentehtyjältä. Jos tehdyn selvityksen perusteella on ilmeistä, ettei rikoksentehtyjä pysty maksamaan vahingonkorvausta, vahingon kärsinyt voi saada valtiolta korvausta vaatimatta sitä ensin rikoksentehtyjältä.

Voinko saada korvausta, vaikka rikoksentehtyjää ei ole tunnistettu tai tuomittu? Jos voin, mitä näyttöä korvausvaatimuksen tueksi on esitettävä?

Korvaukseen voi olla oikeus, vaikka rikoksentehtyjää ei ole tunnistettu ja poliisitutkinta on sen vuoksi lopetettu. Rikosta ja oikeutta korvaukseen arvioidaan silloin pääasiassa poliisitutkinnan sisällön perusteella. Vahingon kärsineen on lisäksi esitettävä selvitys, josta ilmenee rikoksesta aiheutunut vahinko.

Onko korvausta haettava johonkin määräaikaan mennessä?

Korvauksen hakemisen määräaika on kolme vuotta, ja se lasketaan seuraavasti:

Jos rikoksesta on annettu tuomio, korvausta on haettava kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona tuomio sai lainvoiman (tuomiosta ei voinut enää valittaa).

Jos poliisitutkinta on lopetettu, korvausta on haettava kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona tutkinta päätettiin lopettaa.

Jos poliisitutkintaa ei ole aloitettu, korvausta on haettava kolmen vuoden kuluessa rikoksen tekopäivästä.

Rikoksen uhriksi alle 18-vuotiaana joutuneella lapsella on aina oikeus hakea korvausta siihen saakka, kun hän täyttää 21 vuotta.

Mitä vahinkoja ja kuluja korvaus kattaa?

Kattaako se esimerkiksi seuraavat:

a) Rikoksen uhrin osalta:

– aineelliset (muut kuin psyykkiset) vahingot:

vahingosta aiheutuneet sairaanhoitokulut (sairaanhoido – avo- ja sairaalahoito, toipuminen)

Kyllä – siltä osin kuin korvausta ei makseta muualta.

henkilövahingosta aiheutuneet lisätarpeet tai kulut (esim. huolenpito ja apu, tilapäinen tai jatkuva hoito, pitkäaikainen kuntoutus ja fysioterapia, asuntoon tehtävät muutokset, erityisapuvälineet)

Kyllä – siltä osin kuin korvausta ei makseta muualta.

pysyvä vammautuminen (invaliditeetti ja muut pysyvät vammat)

ansionmenetykset hoidon ajalta ja sen jälkeen (myös alentunut ansiokyky tai kyky maksaa elatusapua yms.)

Kyllä – siltä osin kuin korvausta ei makseta muualta.

ansiomahdollisuuksien menetykset

Ei – lukuun ottamatta korvausta ansionmenetyksestä tai tulevasta ansionmenetyksestä (elinkorko).

vahinkotapahtumaan liittyvistä oikeudellisista menettelyistä aiheutuvat kustannukset (esim. asianajokulut ja tuomioistuinmaksut)

Ei.

korvaus varastetuista tai vahingoittuneista henkilökohtaisista tavaroista

Vahingon kärsinyt voi saada korvausta vahingoittuneista tai tuhoutuneista vaatteista, silmälasista ja muusta, mitä hänellä oli yllään vahinkotilanteessa.

Mahdollisuudet saada korvausta esinevahingoista ovat muutoin hyvin rajalliset (ks. edellä kohta 1.2).

muut

– psyykkiset (aineettomat) vahingot:

uhrin kipu tai kärsimys

Kyllä. Korvausta voidaan maksaa kivun ja säryn lisäksi myös loukkauksesta, jos vahingon kärsineen henkilöön, vapautteen tai rauhaan kohdistuneella rikoksella on loukattu vakavasti hänen henkilökohtaista koskemattomuuttaan.

b) Rikoksen uhrin huollettavien tai omaisten osalta:

– aineelliset (muut kuin psyykkiset) vahingot:

hautauskulut

Kyllä – siltä osin kuin korvausta ei makseta muualta.

sairaanhoidokulut (esim. perheenjäsenen saama terapia, avo- ja sairaalahoito, kuntoutus)

Kyllä. Kun rikos on johtanut kuolemaan ja surmansa saaneelle erityisen läheinen henkilö on kärsinyt sen seurauksena henkilövahingon, hänelle voidaan maksaa korvausta, jos korvausta ei saada muualta (ks. kohdat 1.3 ja 1.4).

elatuksen tai ansiomahdollisuuksien menetys

Elatuksen menetyksestä voidaan maksaa korvausta tietyin edellytyksin.

– psyykkiset vahingot:

omaisten tai huollettavien kipu tai kärsimys / jälkeenhäjäneille maksettava korvaus uhrin kuoltua

Kyllä (ks. edellä kohta 1.3).

Maksetaanko korvaus kertausummana vai kuukausierinä?

Korvaus maksetaan yleensä kertausummana. Mahdollisia pysyviä vahinkoja on usein selviteltävä myöhemmin, kun käy ilmi, että vahinko jää pysyväksi.

Pitkäaikaisia ansionmenetyksiä selvitellään yleensä kerran vuodessa jälkikäteen. Jos vahingon kärsineen työkyky on heikentynyt pysyvästi vahingon vuoksi, hänellä voi olla tietyin edellytyksin oikeus elinkorkoon korvauksena tulevasta ansionmenetyksestä. Elinkorko maksetaan kuukausittain.

Millä tavalla oma käyttäytymiseni rikostilanteessa, aiemmat tuomioni tai yhteistyöstä kieltäytyminen korvausmenettelyjen yhteydessä saattaa vaikuttaa mahdollisuuksiini saada korvausta, ja miten se vaikuttaa korvauksen määrään?

Jos vahingon kärsinyt on tahallaan tai huolimattomuudesta kasvattanut vahingoittumisriskiä käyttäytymisellään rikostilanteessa tai muulla vastaavalla tavalla, korvausta voidaan pienentää tai se voidaan evätä kokonaan. Korvausta sovitellaan näin yleensä, jos rikos on seurausta vahingon kärsineen omasta rikollisesta toiminnasta, jos rikos liittyy huumausaineisiin tai jos vahingon kärsinyt on käyttäytynyt provosoivasti rikoksen yhteydessä. Vahingon kärsineen edellytetään myös avustavan poliisia rikoksen tutkinnassa kohtuullisella tavalla. Lisäksi hänen on osallistuttava Rikosuhriviranomaisen korvausmenettelyyn antamalla tietoja ja toimittamalla arviointia varten tarvittavat asiakirjat. Korvausta ei voida maksaa, jos vahingon kärsinyt ei ole avustanut poliisitutkinnassa tai korvausasian käsittelyssä.

Millä tavalla taloudellinen tilanteeni vaikuttaa mahdollisuuksiini saada korvausta ja/tai korvauksen määrään?

Vahingon kärsineen taloudellinen tilanne ei vaikuta oikeuteen saada korvausta henkilövahingosta tai loukkauksesta eikä tällaisen korvauksen määrään. Esinevahingoissa ja puhtaissa varallisuusvahingoissa taloudellinen tilanne voi tietyissä tapauksissa vaikuttaa vahingon kärsineen oikeuteen saada rikosvahinkokorvausta ja korvauksen määrään.

Onko muita kriteerejä, jotka vaikuttavat mahdollisuuksiini saada korvausta ja/tai korvauksen määrään?

Valtion rikosvahinkokorvaus on toissijainen kaikkiin muihin vahingosta maksettaviin korvauksiin nähden. Muut korvaukset siis vähennetään rikosvahinkokorvauksesta. Vähennettäviä korvauksia ovat esimerkiksi maksettu tai mahdollisesti maksettava vahingonkorvaus sekä vakuutuskorvaus, johon vahingon kärsineellä on oikeus.

Miten korvauksen määrä lasketaan?

Korvaus määräytyy rikosvahinkolain (*brottskadelagen*) ja vahingonkorvauslain (*skadeståndslagen*) mukaan. Oikeus rikosvahinkokorvaukseen on jossain määrin suppeampi kuin oikeus vahingonkorvaukseen. Periaatteena on, että korvauksella on oltava korjaava vaikutus ja sen on mahdollisuuksien mukaan palautettava vahingon kärsineen taloudellinen tilanne samanlaiseksi kuin ennen vahinkoa.

Välttämättömät ja kohtuulliset kulut sekä vahingosta aiheutunut ansionmenetyks korvataan kokonaan. Korvaukselle on yläraja (ks. kohta 1.18).

Korvaus kivusta ja särystä maksetaan taulukoiden mukaan. Tavanomainen määrä hoidon/sairausloman aikana on noin 2 400 kruunua kuukaudessa (2017), mutta korvaus voi olla suurempi esimerkiksi tehohoidon yhteydessä. Kuolemaan johtaneissa rikoksissa (korvaus omaisille) ja raiskauksessa oletuksena on myös henkilövahinko, joten sitä ei tarvitse näyttää toteen. Näissä tapauksissa kivusta ja särystä maksetaan vakiokorvaus, joka on tahallisen surmaamisen osalta 50 000 kruunua, kuolemantuottamuksen osalta 25 000 kruunua ja raiskauksen osalta 15 000 kruunua.

Korvaus pysyvistä toiminnallisista vammoista määräytyy lääkärin tekemän haitta-astearvion ja hakijan iän perusteella taulukoiden mukaan.

Korvaus pysyvistä ulkonäköhaitoista määräytyy taulukoiden mukaan sen perusteella, kuinka näkyvä haitta on, missä se sijaitsee ja minkä ikäinen vahingon kärsinyt on.

Korvaus loukkauksesta määräytyy rikokseen liittyvien objektiivisten olosuhteiden mukaan, riippumatta vahingon kärsineen subjektiivisesta kokemuksesta.

Esimerkiksi laittomasta uhkauksesta voidaan käytännön mukaan maksaa korvausta 5 000–20 000 kruunua, pahoinpitelystä 5 000–100 000 kruunua, raiskauksesta 100 000 kruunua ja murhan yrityksestä 100 000–150 000 kruunua.

Yhteenlasketusta korvausmäärästä tehdään 1 500 kruunun perusvähennys (2017).

Onko korvauksen määrällä ala- tai ylärajaa?

Pienin mahdollinen korvaus on 100 kruunua (perusvähennyksen jälkeen).

Henkilövahingosta, kipu ja särky mukaan lukien, maksettava korvaus voi olla enintään 896 000 kruunua (2017). Lisäksi tietyissä olosuhteissa voidaan maksaa korvauksena elinkorkoa.

Esinevahingosta ja puhtaasta varallisuusvahingosta maksettava korvaus voi olla enintään 448 000 kruunua (2017).

Loukkauksesta maksettavalle korvaukselle ei ole ylärajaa.

Onko minun mainittava korvausvaatimuksen määrä hakemuslomakkeessa? Jos on, onko olemassa ohjeita vaaditun määrän laskemisesta tai muista korvausvaatimukseen liittyvistä näkökohdista?

Kun korvausta haetaan taloudellisista menetyksistä, esimerkiksi sairaanhoitokuluista tai ansionmenetyksestä, vaadittu määrä on ilmoitettava tai hakemukseen on liitettävä asiakirjoja, joista ilmenee selvästi vahingon suuruus.

Kun korvausta haetaan aineettomista vahingoista (korvaus kivusta ja särystä, loukkauksesta tai pysyvistä vammoista sekä korvaus rikoksen todistajaksi joutuneelle lapselle), määrää ei tarvitse ilmoittaa.

Vähennetäänkö muualta (esim. työnantajan vakuutuksesta tai yksityisestä vakuutuksesta) mahdollisesti saamieni korvausten määrä viranomaisen tai muun elimen maksamasta korvauksesta?

Valtio maksaa rikosvahinkokorvausta vain siltä osin kuin vahingon kärsinyt ei saa korvausta vahingosta muualta.

Voiko korvauksesta saada ennakkoa? Jos voi, millä edellytyksillä?

Korvausta ei ole mahdollista maksaa enakkoon.

Voinko saada täydentävää tai lisäkorvausta (esim. olosuhteiden muuttumisen tai terveydentilani huononemisen perusteella) sen jälkeen, kun korvaushakemus on ratkaistu?

Lisäkorvaus on mahdollinen, jos vaatimus ei ole vanhentunut. Vaatimus vanhentuu yleensä kymmenen vuoden kuluttua edellisestä päätöksestä.

Mitä asiakirjoja hakemukseen on liitettävä?

Hakemukseen on liitettävä alkuperäinen valtakirja, jos hakijaa edustaa asiamies. Kulut on yleensä todistettava alkuperäisillä kuiteilla. Hakijan on hyvä toimittaa myös muu edellä lueteltu aineisto, jolla on merkitystä vahingon kannalta.

Jos vaadittuja asiakirjoja ei toimiteta, Rikosuhriviranomainen hankkii itse asiakirjat, jotka se tarvitsee voidakseen arvioida oikeuden korvaukseen ja korvausmäärän. Asiakirjat hankitaan hakijan hakemuksensa yhteydessä antaman valtakirjan nojalla. Jos viranomaisen ei pysty itse hankkimaan tarvittavia tietoja ja asiakirjoja, hakija saa mahdollisuuden toimittaa ne viranomaiselle.

Veloitetaanko hakemuksen vastaanottamisesta ja käsittelystä hallinnollisia tai muita maksuja?

Ei.

Mikä viranomainen ratkaisee korvaushakemukset (kotimaisissa tapauksissa)?

Rikosuhriviranomainen (*Brottsoffermyndigheten*).

Mihin hakemus lähetetään (kotimaisissa tapauksissa)?

Osoitteeseen Brottsoffermyndigheten, Box 470, 901 09 Umeå.

Huomaa, että hakemus on tehtävä erillisellä lomakkeella, joka on saatavilla Rikosuhriviranomaisen verkkosivustolla osoitteessa

<https://www.brottsoffermyndigheten.se/eng>

Hakemuksen voi tehdä myös sähköisesti osoitteessa <https://www.brottsoffermyndigheten.se/eng>, jos hakijalla on ruotsalainen sähköinen pankkitunnus (*BankID*).

Onko minun oltava läsnä korvaushakemusta ratkaistaessa tai muulloin menettelyn aikana?

Ei.

Kuinka kauan viranomaisen korvauspäätöksen tekeminen kestää (suunnilleen)?

Hakemuksen käsittelyaika vaihtelee viranomaisen työkuorman mukaan. Aika voi vaihdella myös sen mukaan, kuinka monimutkaisesta asiasta on kysymys. Keskimääräinen käsittelyaika on nyt noin kolme kuukautta (2017).

Jos olen tyytymätön viranomaisen päätökseen, miten voin riitauttaa sen?

Rikosuhriviranomaisen päätöksestä ei voi valittaa, mutta viranomainen voi pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa päätöstä, jos esiin on tullut uusia seikkoja tai jos siihen on muuten aihetta. Päätöstä ei voi muuttaa hakijan vahingoksi.

Päätökseen tyytymättömän on lähetettävä kirjallinen oikaisupyynnö viranomaiselle. Pyyntö on ilmoitettava haluttu muutos ja sen perustelut. Mahdollinen täydentävä aineisto on toimitettava pyynnön mukana.

Mistä saan tarvittavat lomakkeet ja korvaushakemuksen tekemistä koskevat tiedot?

Tietoa ja hakemuslomakkeita on Rikosuhriviranomaisen verkkosivustolla osoitteessa <https://www.brottsoffermyndigheten.se/>. Tietoa korvauksesta ja sen hakemisesta on useilla eri kielillä, ja saatavilla on myös englanninkielinen hakemuslomake.

Tietoa saa myös Rikosuhriviranomaisen palvelunumerosta +46 90 70 82 00, joka toimii arkisin klo 9–15. Palvelua annetaan ruotsiksi ja englanniksi.

Voinko soittaa johonkin palvelunumeroon? Onko jollakin verkkosivustolla lisätietoa asiasta?

Edellä esitetyn lisäksi saatavilla on tietoa oikeudenkäynnin kulusta, osoitteessa <http://www.rattegangsskolan.se/> ruotsiksi ja osoitteessa <http://www.courtintroduction.se/> englanniksi.

Alle 18-vuotiaille lapsille suunnattua tietoa on saatavilla osoitteessa <https://www.jagvillveta.se/>. Tietoa löytyy useilla eri kielillä.

Onko korvaushakemuksen tekemiseen mahdollista saada oikeudellista neuvontaa (lakimieheltä)?

Hakemus on helppo täyttää, ja Rikosuhriviranomaiselta saa tarvittaessa apua sen täyttämässä. Asiamieskuluista maksetaan korvausta vain erityisistä syistä.

Onko olemassa uhrien tukijärjestöä, joka voisi auttaa hakemuksen tekemisessä?

Paikalliset rikosuhripäivystykset voivat yleensä auttaa hakemuksen tekemisessä. Rikosuhripäivystykset löytyvät osoitteesta

<https://www.brottsofferjouren.se/english/>. Apua saa myös numerosta 0200 21 20 19.

Päivitetty viimeksi: 13/03/2019

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.